

MYŠÁRNÍK

MYŠÁRNÍK

Č. 1

Září 2013

5. ročník

ROZHOVOR ČÍSLA Pan učitel Šlimar

Skoro každý rok se na naší škole objevují noví učitelé. Od letošního roku bude náš pedagogický sbor rozšířen o pana učitele Petra Šlimara. A proto jsme mu položili pár otázek.

*„Nemůžu
nikoho
zachraňovat,
můžu
zachraňovat
jenom sám
sebe.“*

Obsah tohoto čísla

Rozhovor s p. uč. Šlimarem	1
Změny ve škole pokračují	5
Rozhovor s p. vych. Burianovou	9
Reakce žáků na novoty	10
OVOV	11
Ohlédnutí za prázdninami	14
Vtipy	18
Co nás čeká příště	19

1. Z jakého důvodu jste se rozhodl učit na naší škole?

Chtěl jsem poznat nové prostředí a něco nového se od žáků základní školy naučit.

2. Mohl byste nám přiblížit vaše předchozí pracovní zkušenosti, na jaké škole jste učil dříve, jaké jste vyučoval předměty?

Působil jsem na brněnské základní škole, kde jsem vyučoval matematiku, fyziku, občanskou výchovu a pracovní činnosti. Bavilo mě děti vzdělávat, ale učil jsem je třeba i vařit. Působil jsem i na venkovské škole a krátce vyučoval cizince českému jazyku na jazykové škole. To byla velmi zajímavá zkušenost.

3. Víme, že máte titul magistr, zajímalo by nás, kde jste studoval vysokou školu, jakou máte aprobaci?

Studoval jsem Přírodovědeckou fakultu na Masarykově univerzitě (dříve J. E. Purkyně) v Brně. Moje aprobace je matematika a zeměpis.

4. Chtěl jste být učitelem už od malička?

Jednou jsem našel na půdě u babičky sešit ze čtvrté třídy, kde jsem psal slohové práce. V jedné stálo – chci být učitelem nebo hudebníkem.

5. V předchozí otázce jsme se dověděli, že jste chtěl být hudebníkem, hrál jste na nějaké nástroje?

Šest let jsem hrál na violoncello, poté na kytaru, a když se má dcerunka začala učit na flétnu, učil jsem se s ní. Jinak si rád zazpívám a poslouchám hudbu. Letos jsem se dokonce přihlásil do Základní umělecké školy ve Svitavách.

6. Protože vedete pohybové hry a vyučujete tělocvik, jistě máte vztah ke sportu. Věnujete se nějakému sportu aktivně? Které sportovní odvětví vás přitahovalo již od dětství, v jakých druzích sportu jste vynikal?

Dělal jsem vrcholově basketbal, od šestnácti let i volejbal. Ve třiceti šesti letech jsem s basketbalem skončil. Půl roku jsem „lenošil“ a poté mě začalo všechno bolet. Šel jsem tedy k mé sportovní lékařce a ona se zeptala, co dělám.

Odpověděl jsem, že nic. Lékařka mi na to odpověděla, že nemůžu lenošit, musím vždy sportovat. Začal jsem tedy v třiceti sedmi hrát squash a Ricochet (sport podobný squashi, akorát se hraje na menším hřišti). Zúčastnil jsem se také mistrovství Evropy. V té době, ve svých 40 letech, jsem trénoval i čtyři hodiny denně. Nyní velmi rád jezdím na koni, plavu a tancuji standardní tance.

*Pan učitel na
Vltavě.*

7. **Jste pro nás velkou neznámou a jistě nejen členy Redakčního kroužku by zajímaly střípky z vašeho života. Proto Vám položíme pár otázek na tělo a budeme rádi, když nám na ně odpovíte. Bydlíte ve Svitavách? Odkud jste se do našeho města přistěhoval?**

Pocházím z Brna a nyní jsem žil rok na venkově poblíž Moravských Budějovic.

8. **Co se vám za tu krátkou dobu ve Svitavách líbí a co ne?**

Svitavy mají krásnou atmosféru, líbí se mi tu okolí, příroda a krajina. Je to milé malé provinční městečko, kde ale všechno je, nic tu nechybí.

V lanovém parku.

9. Jste ženatý? Máte rodinu?

Jsem rozvedený. Mám dvaceti pětiletou dceru, která jen tak mimochodem měří sto devadesát centimetrů. Nedělá žádný sport, jelikož jsme jí ho s ženou otrávil. Jako rodiče jsme si mysleli, že když je má žena prvoligová hráčka, tak naše dítě bude reprezentant. Takový názor je ale špatný! Vždy člověk musí dělat to, co ho baví. Neměl by se za každou cenu snažit splnit očekávání svých rodičů a okolí. Nechat se zatlačit někam jen proto, že to chtějí vaše rodiče, to nikdy nedopadne dobře.

10. Doneslo se nám, že snad pocházíte z vesnice, chováte nějaká domácí zvířata, máte domácího mazlíčka?

Jako dítě jsem měl psa. A i přesto, že přímo nepocházím z dědiny, měli jsme na venkově babičku, u které jsem pobýval 4 měsíce v roce, tudíž vím, co život na venkově obnáší. I přesto se mi venkovský život líbí. Jediný negativní postřeh z vesnice je, že si tam každý hledí do talíře. Ale mám takové podezření, že podobně je tomu i ve Svitavách. (smích)

11. Kdybyste mohl navštívit jakoukoli zemi, která by to byla?

Navštívil bych nejspíš Nový Zéland, jelikož je to nádherná a čistá země. Příroda není příliš zasažená lidskou civilizací, a tak je tam krásně. Lidé chovají ovce a koně. Kdybych tam bydlel, mohl bych klidně jezdit do školy na koni.

12. Máte nějaké životní motto? Jaké?

Snažím se řídit dvěma zásadami - nemůžu nikoho zachraňovat, můžu zachraňovat jenom sám sebe. Musím mít ze života radost. Ztrácí-li se radost, odcházím.

13. Co byste popřál žákům do nového školního roku?

Přesně to samé, čím se řídím i já. Aby zachraňovali sami sebe a měli radost ze života.

©Bonusová otázka ©

Většinu žáků (možná i učitele) zaujala vaše výška. Mohl byste nám říci, kolik měříte?

Měřím 202 centimetrů a vážím 100 kilogramů.

Děkujeme panu učiteli Šlimarovi za rozhovor a přejeme mu, aby se mu na naší škole líbilo a aby se potkával jen s těmi, kteří mají ze života radost.

**Pavla Kučerová
Verča Roušarová**

Rozhovor s panem ředitelem Sehnalem

na téma „Změny v škole“

1. Naše škola má od letošního školního roku nové logo. Zajímalo by nás, kdo je autorem návrhu a čím vás návrh okouzлил?

Nápad vytvořit nové logo jsem řešil s naším bývalým žákem Tomášem Krásou. Požádal jsem ho, aby mi nové logo školy pomohl vytvořit. Tomáš studuje Vysokou školu grafickou a má vkus, který se mi líbí. Tak jsme společně zapřemýšleli a výsledek se dostavil. Motiv kapky nebo kaňky byl vyloženě Tomášův nápad. Já jsem byl ten, který tento nápad potom jenom dotvářel. Přál jsem si, aby se logo líbilo nejenom mně, ale i ostatním učitelům a hlavně žákům.

2. Mnoho změn naši žáci vnímají kladně. Výjimku představuje tělocvična. V jejím případě můžeme zaslechnout i kritiku na způsob úprav. Místo změn v šatnách před tělocvičnou by možná bylo lepší vyměnit podlahu v samotné místnosti. Mohl byste těmto „kritikům“ objasnit vaše rozhodnutí?

Tak tato informace je pro mě překvapením. O této kritice jsem neslyšel. Je pravda, že zrovna přímo v tělocvičně by se daly investovat malé, větší i obří peníze a určitě by to byl krok správným směrem. Nejde jenom o podlahu, ale třeba i o způsob větrání, výměnu oken a další věci. Já jsem se zaměřil na prostor před tělocvičnou. Po výměně kóji a šaten za systém skříněk mně zbyla část železa, která byla použitelná. Jsem příznivcem recyklování a dělání změn, které jsou nízkonákladové, tak jsem vlastně využil toho potenciálu, který tady máme, a ne vše jsem odvezl do starého železa. Z některých zbylých lepších mříží v původních šatnách jsem nechal vytvořit nový úložný systém, protože ten starý do této chvíle nebyl úplně vyhovující. Dále jsem řešil to, aby v šatně před tělocvičnou byl zamykatelný prostor, který odlehčí trochu kabinetu, ze kterého se postupně stávalo skladiště sportovního materiálu. Za třetí jsem chtěl vytvořit kóji pro lidi, kteří chodí k nám do školy sportovat. Platí to pro kroužky z Domu dětí a mládeže. Nechtěl jsem, aby měly věci v nějakých starých plechových či jakýchkoliv jiných skříních poschovávaných různě po chodbách, ale aby to mohly mít hezky po ruce.

3. Spousta žáků si zatím pochvaluje nově instalované šatní skříňky. Jak jste vy sám spokojený se svým rozhodnutím?

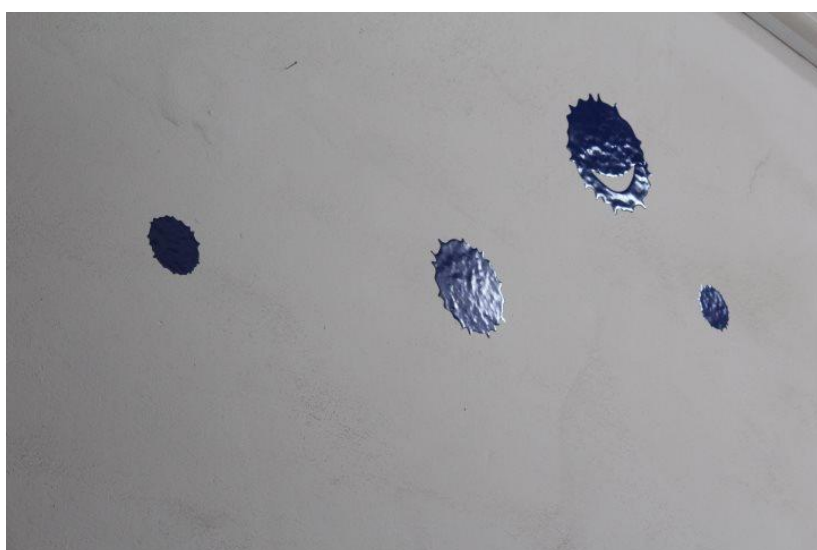
Jsem s ním spokojený. Přiznám se, že tato investice patřila k těm finančně náročnějším, ale na druhou stranu poskytne pohodlí pro všechny žáky. Změna tohoto druhu mi udělala radost, protože splnila svůj účel. Když se procházím chodbami, kde jsou šatní skříňky, mám pocit, že je to tam stále pěkné. Samozřejmě je tady to riziko, že přijde nějaký vandal a skříňky poničí. Ale musíme našim žákům přece dát možnost ukázat, že jsou slušně vychovaní a že si váží toho, co se pro ně dělá.

4. Ve škole přibylo třetí oddělení družiny. Děti jsou v družině rozdělené podle tříd. Proč zrovna tento způsob dělení?

Není běžnou praxí, že družiny jsou rozděleny podle tříd. Platí, že v každém oddělení družiny je 25 dětí. Ale my máme v první třídě dětí 29 a ve druhé 27. Takže některé děti přebývají a všechny chtějí družinu navštěvovat. Tak jsme ještě nabídli třetí oddělení pro třetáky, čtvrtáky a pátáky. Zájem byl velký a my jsme mohli dát do družiny každou třídu zvlášť. První třída má svoji učitelku paní Tesárkovou a svoji vychovatelku paní Kučerovou. S tou dokonce mají i některé vyučovací předměty, takže ji děti dobře znají. Je to další, řekněme, taková bezpečná a příjemná osoba, se kterou se potkávají, a tak to mají jednodušší. Druhá třída má paní vychovatelku Dúbravovou a třetí až pátá paní vychovatelku Burianovou. Doufám, že nám to takhle bude dobře fungovat a že se tento systém osvědčí i v dalších letech.

5. Když už jste budoval novou družinu, proč jste ji nedal do přízemí k ostatním, ale do prvního patra?

Narážíte určitě na prostor bývalé počítačové učebny. Mně tato místnost přijde nevyhovující. Je příliš malá, neútulná, je to místnost, kde je server, který neustále běží a hučí. A aby tam děti trávily svůj volný čas, mi přijde nevhodné. Navíc je to prostor, který má v současné době (kdy se nepoužívá) obrovský potenciál být v jakémkoliv z projektů, o které budeme třeba v budoucnu žádat. V minulém roce jsem chtěl tuto místnost využít jako otevřenou studovnu pro žáky, ve které by byly počítače připojené na web a žáci by si mohli pročítat, co je nového na školním webu apod. Bohužel, projekt nebyl schválen. V současné době se sice z této místnosti počítače vyklízejí a za minimální náklady se z ní stává další učebna. Ale v budoucnu se dá využít k lečjakým účelům, rozhodně vhodnějším, než je školní družina. Družina, která vznikla v 1. patře, má perfektní vybavení. Proto jsem sáhl k tomu, že nejsou všechny družiny v přízemí.

*Nahoře vidíte novou družinu,
nalevo znak školy vylepený
v šatnách a dole přestavěnou
šatnu tělocvičny.*

Nahoře znak školy, vpravo a dole nové skříňky v šatnách.

Seznamte se s paní vychovatelkou Burianovou

1. Líbí se vám v našem „školním impériu“?

Ano, líbí. Je to sice něco jiného, než jsem znala doteď, ale jo, je to tady hezké.

2. Jaký dojem na vás udělaly děti, které k vám docházejí?

Převládají hodné, či zlobivé?

To se nedá říct, protože si na sebe teprve zvykáme. Jsou tu děti hodné, ale i ty zlobivé. Doufám, že se to poddá a budeme si rozumět.

3. Jste spokojená s věkovým rozdělením družin, nebo byste měla raději děti různého věku?

Jsem spokojená s tímto rozdělením. Vyhovuje mi.

4. Líbí se vám vybavení družiny, nebo byste sem něco ráda přikoupila?

Zatím jsme ve fázi, kdy vybavujeme. Takže jsme už pořídili spoustu nových věcí. Máme tady nové stolní hry, pořídili jsme si různé sportovní vybavení.

5. Jaké zkušenosti máte s dětmi? Učila jste už v nějaké družině či školce?

Zkušenosti s dětmi mám velké. Vyrostla jsem totiž ve skautském oddílu, kde jsem dlouhou řadu let dělala vedoucí. A co se tedy týká školy, tak jsem učila 12 let na prvním stupni.

Děkujeme paní Burianové za rozhovor a doufáme, že se jí na naší škole bude líbit.

Štěpán Hlaváček

Zdeněk Fric

Martin Gestinger

Reakce žáků na novoty ve škole

Zeptali jsme se zástupců jednotlivých tříd, jak se jim zamlouvají nové změny ve škole. Zajímalo nás, co říkají na nové logo, šatní skříňky, na nově vzniklé prostory v šatně před tělocvičnou. Ptali jsme se také, co by jako ředitelé školy ještě vylepšili.

1. třída

Honzík: *Skříňky se mi moc líbí, nevyměnil bych je.*

2. třída

Gabča: *Ano, líbí. Koupila bych lepší tabule, protože se na tyto nedá psát.*

3. třída

Petra: *Líbí se mi. Nic bych zde neměnila.*

4. třída

Milan: *Všechny změny se mi líbí. Chybí mi určitě automat.*

5. třída

Patrik: *Skříňky se mi nelíbí. Jsou málo prostorné, raději bych měl botníky. Nelíbí se mi staré topení.*

6. třída

Tereзка: *Změny se mi líbí. Chtěla bych nové spolužáky.*

7. třída

Vítek: *Velmi se mi líbí znak školy. Změnil bych fasádu školy.*

8. třída

Leona: *Skříňky se mi líbí, ale vadí mi, že si je nesmíme polepit.*

9. třída

Jana: *Velmi se mi líbí skříňky, ale díky nim je v šatnách méně místa.*

Jak se vám líbí nová družina?

Co byste chtěli do nové družiny ještě přidat?

Honza: *Moc se mi líbí, ale chtěl bych tady mít počítače.*

Daniel: *Je hezká, ale chtěl bych tu přidat televizi.*

Kateřina: *Je moc pěkná. Já bych chtěla, abychom tu měly víc šlapadel.*

Nela: *Líbí se mi, jenom by v ní mohlo být víc prostoru.*

**Zdeněk Fric
Martin Gestinger
Štěpán Hlaváček**

Republikové finále OVOV

Ve dnech 6. -7. září 2013 se naši tři žáci zúčastnili republikového finále OVOV v Praze. Soutěžili zde v deseti disciplínách, a to v hodů míčkem, skoku do dálky, běhu na 60 metrů, běhu na 1000m, v driblingu, v klikách, v sedu-lehu, ve skoku přes švihadlo, v plavání, trojskoku, hodů medicinbalem a ve shybech. Všechny těchto 10 disciplín museli soutěžící zdolat během dvou dnů. Bylo to velmi fyzicky náročné, ale zvládli jsme to! Ubytování jsme byli na kolejičkách na Strahově. Seznámili jsme se tu se spoustou skvělých lidí a doufáme, že se s nimi potkáme i příští rok. Jako odměnu za to, že jsme se do republikového finále probojovali, každý z nás obdržel dvě oranžová trička. To byl pro nás ten nejmilejší dárek, který jsme za tuto akci mohli dostat! Velmi vzrušující bylo také setkání se spoustou slavných osobností, mezi něž patřili například Roman Šebrle nebo Jakub Kohák. Ostatně o tom svědčí i následující fotografie. Výlet do Prahy by se však nekonal bez podpory paní učitelky Hendrychové, která nás po celou dobu doprovázela a byla nám velkou oporou.

Chtěla bych osobně všem doporučit, ať se snaží dosáhnout co nejlepších výsledků ve sportu, aby i oni mohli zažít tuto skvělou a neopakovatelnou atmosféru.

Výsledky našich sportovců:

Darja Navrátilová 30. místo

Kristián Pikovský 9. místo

Michaela Bolcárová 16. místo

*Nahoře Kristián
Pikovský při hodu
míčkem, napravo Darja
Navrátilová skákající
přes švihadlo a dole Míša
Bolcárová vrhající
medicimbal.*

Naši závodníci s Romanem Šebrlem a Jakubem Kohákem.

Míša Bolcárová

Ohlédnutí za prázdninami

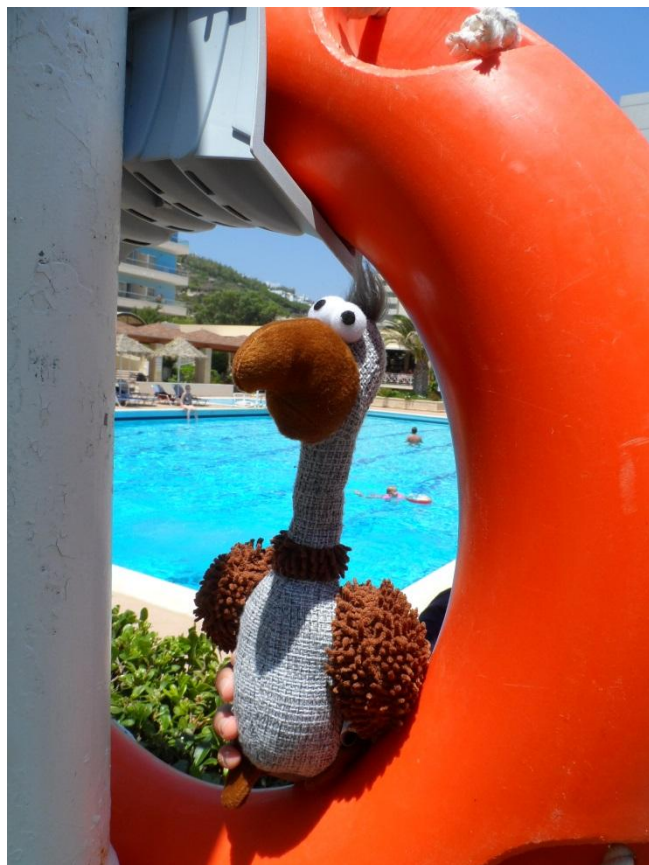
V této části Myšárníku máte možnost prohlédnout si vtipné prázdninové fotky vašich spolužáků a učitelů.

Paní učitelka očividně z krokodýlů strach nemá.

*Paní učitelku Maděrovou na cestách provázel
věrný přítel Hugo Pařmen Rhodosák.*

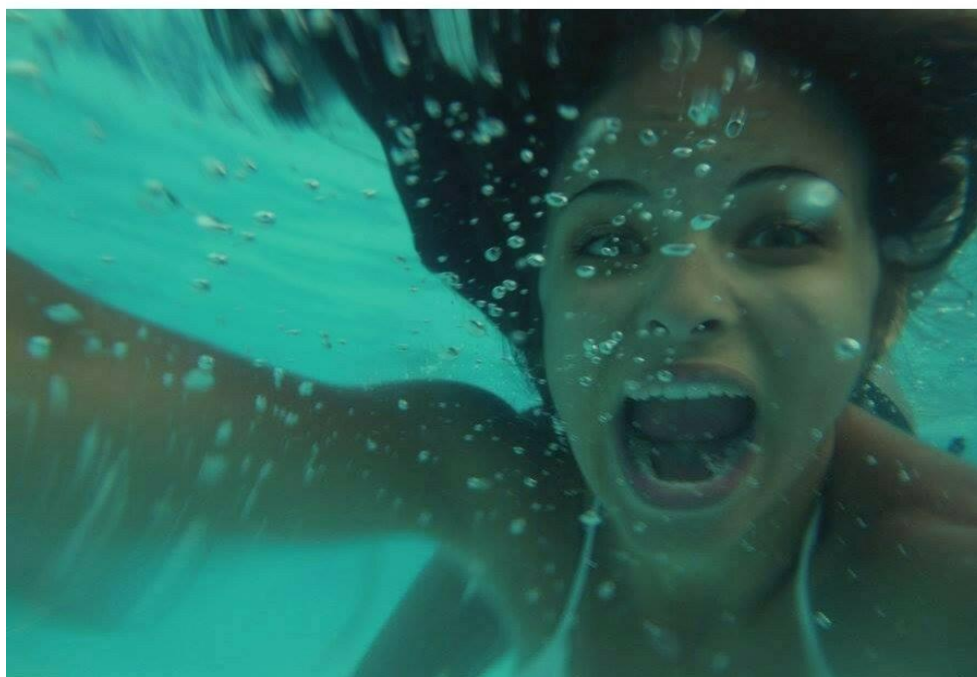

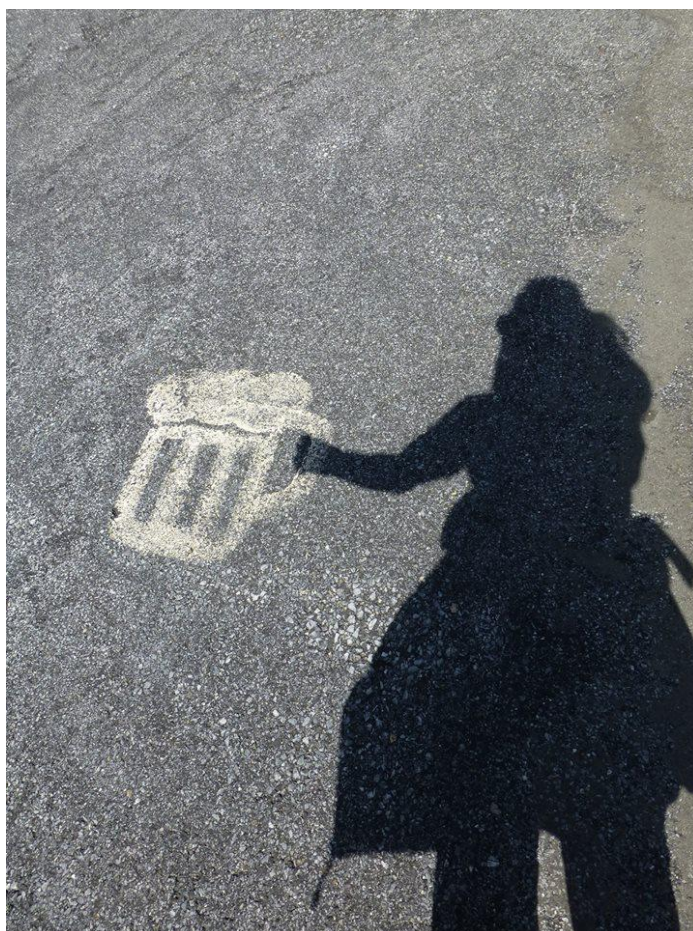

Paní učitelka Slezáková strávila mnoho času s vnoučaty.

A zde vtipné fotografie některých našich spolužáků.

Překlad slovinské věty zní: Držte děti za ruce. Slovinsky se dítě řekne otrok.

Vtipy

Letí dva balonky pouští a jeden povídá druhému:

„Hele kaktusssssss...”

Druhý na to:

„Kde ho vidíšššššššššš?”

Žák Zlobílek: „Pane učiteli, zapomněl jsem si žákovskou knížku.”

Učitel: „To už je potřetí tento týden. Dej mi ji na stůl, napíšu ti do ní poznámku.”

Žák Škrabálek: „Pane učiteli, nemohu přečíst, co jste mi napsal pod slohovou práci!”

Učitel: „Napsal jsem ti tam, psát čitelněji.”

Alenka se vrátí domů ze školy: „Mami, já už se tam nevrátím.”

„A pročpak ne?”

„Ta naše učitelka nic nezná, pořád se nás jenom na něco ptá.”

Do zverimexu vrazí rozzuřený muž s ledním medvědem na vodítku a řve: „Kde je ten prodavač?!”

„Kterého máte na mysli?” ptá se nechápavě prodavačka.

„Ten, který mi tu před rokem prodával bílého králíka!”

Kůň chce vyzkoušet chytrost osla, položí mu tedy otázku:

„Když vložím do košíku pět vajec a deset jsem jich tam už měl, kolik jich tam bude dohromady?” Osel se zamyslí a řekne: „Jó, tak to je těžká otázka. Já ani nevěděl, že koně snášejí vejce.”

Bára Konečná

Co nás čeká příště?

1. Rozhovor s paní učitelkou Luňáčkovou

2. Fotoromán

3. Blíží se slavné výročí

4. Sport

5. Recenze počítačové hry

6. Kvízy

a mnoho dalšího...

Na tomto čísle se podíleli: Míša Bolcárová, Zdeněk Fric, Martin Gestinger, Štěpán Hlaváček, Barbora Konečná, Vlasta Kosková, Pavla Kučerová, Veronika Roušarová, Šimon Švihel